

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:

AIREDALETERRIER, BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 5

AUGUSTI

1944

Nr 5

Våra utbildningskurser

Sedan det ställts i utsikt, att Kungl. Medicinalstyrelsen i höst kommer att föreslå Överståthållarämbetet och Länsstyrelserna att upphäva eller åtminstone lätta på förbudet mot hållande av utställningar, bruksprov, tränings- och utbildningskur-

ser etc., så måste vi börja propagera för våra sedvanliga dressyrkurser, för att dessa skola bli så livligt besökta som möjligt. Det finnes tusen sinom tusen hundägare, som ännu icke genomgått någon av SBK:s dressyrkurser, varför arbetsfältet är stort

Champion Säterjäntans Fanja, SKKS 302 RR (utställningschampion), f. d. 20/2 1941, efter Champion Soldäkers Cajus, SKKS 230 MM, undan Jäntan, SKKS 1119 JJ, ägare Säterjäntans Kennel, Kragssäters gård, Byle hpl, Täby. Tel.: Täby 390. Fanja är nu parad med Champion Rosenhov's Muck, SKKS 2318 PP.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR: Sigfr. Sund, Agnegatan 27 II tr,
Tel. 51 25 99 Postgiro 158283

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorkan Tofsy von Post och
Köpman Axel Helligren

SKATTMÄST.: Verkm. E. Guldbrandson, Birkag. 10,
Stockholm, Tel. 30 66 06

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nummer

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Juli och början av augusti har icke inneburit några väsentliga händelser inom brukshundvärlden. Det i början av juni över hela landet utfärdade förbudet mot utställningar, bruksprov och träningar, som innebär anhopning av hundar gäller all-

och kunderna många. Vi vilja därför på det livligaste uppmana varje medlem att var och en i sin stad verka för och sprida upplysning angående denna del av klubbens verksamhet. Vi böra för varje hundägare framhålla huru nödvändigt det är att genomgå någon av våra dressyrkurser. Härunder kan det nog inträffa, att en och annan förklarar sig icke ha tid till detta, utan att han i stället ämnar lämna

jämt. Enligt förljudande kommer omprövning av läget att äga rum inom Medicinalstyrelsen omkring den 10 september. Sannolikt kan därefter vissa lättnader medgivas.

Troligen kunna åtminstone några bruksprov äga rum under senare delen av hösten. Rikssegrarprovet förlägges i så fall till Västerås och kombineras med bruksprov även i nybörjar- och högre klass. Med hänsyn till erfarenheten från föregående år ha vi att emotse en ståtlig, sportlig fest och angenäm rekreation i Västerås med besökare från alla landets delar.

*

Hittills ha de olika med Svenska Kennelklubben associerade klubbarna respekterat varandra och sökt samarbeta. Uppkommande kompetenskonflikter har man sökt lösa genom vänskapliga förhandlingar i känslan av att rätt skall vara rätt. SBK har medverkat härtill bl. a. i frågan om airedaleterriernas hänförelse till SBK eller Svenska Terrierklubben. I detta hänseende har SBK till "förlikningsmannen", överste Burén, ingivit en synnerligen omfattande utredning, som upptagit även alla ur SBK:s ståndpunkt ofördelaktiga omständigheter. Mot bakgrunden härav ha vi med beklagande konstaterat att fil. kand. Stig Ahlberg i Svenska Terrierklubbens tidskrift, "Terrierbladet", på ett demagogiskt sätt ondgjort sig över SBK:s utredningsarbete. SBK:s diskussionsmetoder betraktas ogenerat som naiva. Enda trösten är att en granskning av Ahlbergs — av redaktionen o censurerade? — artikel ger vid handen, att Ahlberg torde vara ännu naivare.

Ännu mera upprörande är att redaktionen för Svenska Kennelklubbens tidskrift

bort hunden till någon yrkesdressör. Däremot är intet att säga, men man bör dock framhålla, att våra kurser det oaktat äro lika nödvändiga för ägaren, som dem förutan ändock inte kan sköta sin hund på ett tillfredsställande sätt.

Slutligen vilja vi framhålla, att det är varje sann hundväs oavvisliga plikt att på ett resultatbringande sätt verka för detta slag av upplysningsverksamhet.

ÄRFTLIGHETSFRÅGOR

I föregående nummer av "Brukshunden" skriver signaturen "Flox" under rubriken "Några ord om avel" om ett spörsmål, som aldrig kan diskuteras för mycket. Den lilla uppsatsen innehåller vissa uttryck, såsom "variationsbredd, arvs massa" etc., vilka ord kanske för en del av våra läsare tarva ett förtydligande.

Nedanstående artikel av dr J. Prüfer var år 1937 införd i ett nummer av "Vä-

ra Schäferhundar". Innehållet i den är så pass bra och den är så populärt och ledigt skriven, att det är fullt motiverat att låta den inflyta även i denna tidskrift.

I detta sammanhang vill red. också bedja herrar och damer uppfödare att skicka in små uppsatser, med råd och rön, grundade på egna erfarenheter angående avels- och uppfödningens verksamheten.

Dr Prüfer skriver:

intagit en artikel i airedaleterrierfrågan av herr Gösta Lindhé, vilken artikel är rent ärekränkande för SBK. Detta har skett, innan frågan avgjorts. Vågar man härav sluta, att SKK icke kommer att underkasta frågan ett objektivet bedömande?

*

Jag vill ånyo fästa medlemmarnas uppmärksamhet på SBK:s bok "Prövningsordningar", som kan rekvireras från expeditionen för ett pris av 2:— kronor plus porto. Boken utgör ett gott komplement till sedvanliga dressyrböcker och utgör även i övrigt en nödvändig läsning för brukshundägare. Prövningsordningarnas olika moment förklaras och anvisningar

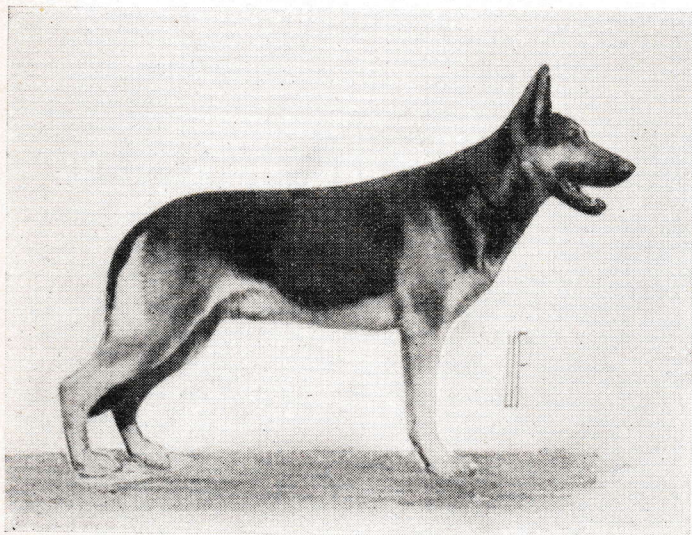
rörande metoder för inläring av momenten givas.

*

På förekommen anledning vill jag erinra att ingen enda funktionär nu eller tidigare åtnjutit eller åtnjuter ersättning för uppgifter inom SBK. Funktionärer vid bruksprov och utställningar erhålla ersättning för 3:e klass järnvägsresa och för direkta utlägg, dock att sådana prisdomare, som icke tillhöra SBK, erhålla 2:a klass järnvägsresa och traktamente enligt Svenska Kennelklubbens regler. Utländska prisdomare ha erhållit särskilda arvoden. Allt arbete inom klubben är alltså rent ideellt.

Sven Hydén.

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer

Champion NESTOR von der NATTERNBURG står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift Kr. 100:—.

Champion Nestor har erövrat första pris, certifikat och hederspris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av svenska och tyska domare, samt erhållit bedömningen: utställningens vackraste bruksdjur, i Stockholm, Göteborg och Malmö.

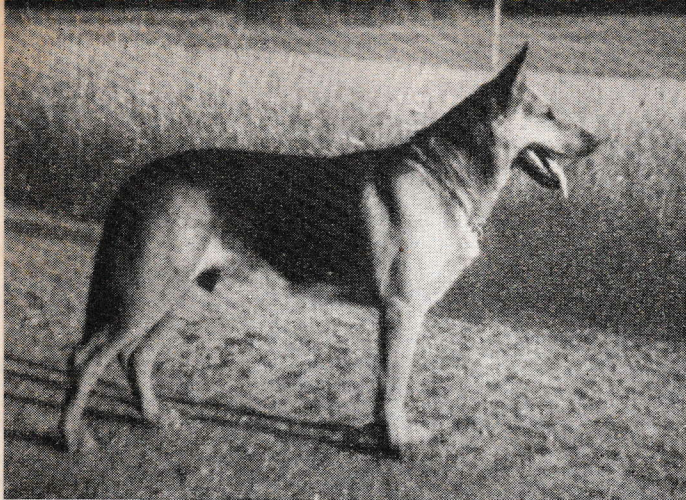
Dessutom erhållit flera första pris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göteborg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal

Tel. Gbtg 27 03 17.

Kennel av Asabo.

Hundgården, tel. 68, Frillesås.

Schäferhunden SÄTERJÄNTANS
 ZAIK, SKKS 1698 PP, f. 26/2 1940, e.
 champ. Solåkers Cajus, SKKS 230 MM,
 u. Jäntan, SKKS 1119 JJ, står till avels-
 tjänst. Zaik har på utställning erövat
 2:a pris i segrarklass.

Hänv. till ägaren:

Polisman S. E. JANZE, Grevevägen
 215, Spånga. Tel. 36 07 56.

Om vi, för att taga ett exempel, para två schäferhundar, så vänta vi naturligtvis, att avkomman skall bli schäfervalpar. Vi räkna sålunda med att hos avkomman återfinna föräldrarnas kännetecken. *Detta överförande av egenskaper och kännetecken från föräldrarna på barnen är det vi kalla ärftlighet.* Men det är icke färdiga egenskaper och karaktärsdrag, som förvärfvas utan endast anlag, som genom yttre påverkan måste uppbyggas, om de skola nå sin fulla utveckling. Det är viktigt att veta, hur långt denna ärftlighet sträcker sig, *ty uppfödning är i dessa dagar intet annat än ärftlighetsvetenskap omsatt i praktiken.*

Taga vi i betraktande ett antal djur av samma ras, helst syskon, så kunna vi fastställa, att de i hög grad likna varandra, men att de i många fall ingalunda äro fullkomligt lika. Så t. ex. varierar storleken inom vissa gränser. Vid en mätning skall man finna, att det största antalet djur falla inom den för rasen normala storleksgruppen, under det att antalet individer i varje storleksgrupp blir mindre ju mer den avvägsnar sig från den normala. Bland 350 stycken

schäferhundar skulle man få ungefär följande resultat, om 63 cm. tages såsom det normala höjdmåttet:

Storlek i cm.: 59 60 61 62 63 64 65 66 67
 Antal djur: 1 9 32 74 100 82 39 11 2

Denna uppställning förklarar vad jag här ovan velat ha sagt. Man kallar dessa avvikelser — i detta fall ifråga om storleken — för "*variationer*", således egenskaperna "*variera*". Ovanstående tabell kallas "*variationslängd*" och skillnaden mellan det största och minsta måttet — här alltså 8 cm. — för "*variationsbredd*". Ju större "*variationsbredden*" är, d. v. s. ju vidare gränserna äro mellan vilka en egenskap varierar, desto mindre konstant är rasen beträffande denna egenskap och omvänt. Det gives mycket stabila djurraser med ringa variationsbredd, som t. ex. den Oldenburgska hästen och många får-raser, där man knappast kan skilja det ena exemplaret från det andra. Det finns emellertid många föga stabiliserade raser, särskilt de som stå på en låg avels- och kulturnivå. Variation förekommer hos varje egenskap och varje kännetecken och för alla egenskaper, som kunna

KENNEL SÄTERJÄNTAN

Landets mest erkända uppfödare av schäferhundar. Valpar väntas i medio av september. Champion Säterjäntans Pågen står till avelstjänst för lämpliga tikar. Avgift kr. 100:—.
 OBS! Hundar mottagas för inackordering och dressyr. Inackorderingspris för större raser kr. 2:50 per dag samt för mindre enligt överenskommelse.

KENNEL SÄTERJÄNTAN, Kragstätens gård,
 Byle hpl., TÄBY. Tel. Täby 390.

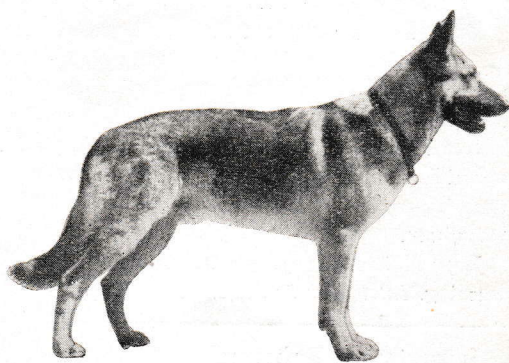
mätas eller räknas, kan man uppställa motsvarande variationslängd.

Variationen framkallas dels genom klimatets (vatten, ljus, temperatur, luft), näringens och motionens inflytande, dels genom förändring i fortplantningscellerna. Om en av schäfervalparna i en kull är särskilt livlig, så kommer den genom sin ständiga rörelse att få starkare muskulatur, större hjärta och lungor än sina syskon. Variationerna i dessa delar bliva sålunda märkbara. Utplaceras en kull på olika platser med olika klimat och olika dietförhållanden etc., så uppträder på grund härav i ögonen fallande *efter födseln förvärvade olikheter*. Dessa kallas för "modifikationer" och äro icke ärftliga. Den av kullsyskonen, som blir lyckligast lottad beträffande yttre förhållanden, utbildning och behandling, kan bliva sina syskon vida överlägsen i snart sagt alla avseenden, *men behöver därför icke ha något föresteg framför dessa såsom avelsdjur*.

Annorlunda är det om i en kull, *som blir alldeles likartat behandlad*, en valp det oaktat utmärker sig genom bättre andliga och kroppsliga egenskaper. *Då äro icke de yttre förhållandena orsak till denna utveckling, ty dessa voro ju lika för alla, utan anlagen voro bättre, och ha icke sitt säte i kroppen utan i fortplantningscellerna*. För att kunna förstå detta, måste man ha klart för sig hur nedärvingen tillgår. Det enda varmed en hanhund kan inverka på sin avkomma äro de i testiklarna bildade sädeskropparna. Sålunda måste i dessa alla de anlag ligga förankrade, som hunden nedärver på sin avkomma. Vi veta nu genom otaliga försök, att inflytandet av omgivningen blott inverkar på kroppen, men icke på hundens sädeskroppar eller tikens äggceller, vilka man tillsammans betecknar såsom fortplantningsceller. Kraftig näring eller träning utbildar blott kroppen *men har intet inflytande på fortplantningscellerna*. Härigenom förklaras också varför skador eller stympningar, t. ex. kupeering av svans och öron, aldrig nedärvs. Och så är det med allt inflytande från omgivningen. Simmentalerboskap, som överfördes till Afrika, antog helt nya former. Den anpassade sig efter den nya omgivningen och blev mindre, lättare, högbent o. s. v. och erinrade endast i fråga om färgen om de forna simmentalerna. Efter generationer förde man sådana förändrade djur till hemlandet och se, efter en kort tid blev deras avkomma alldeles lik de inhemska djuren. *Det afrikanska klimatet och födan där hade endast övat*

inflytande på kroppen och ej på fortplantningscellerna. Det har någon gång framhållits att genom utbildning och träning upparbetade själs- och kroppsformer, om de genom långvarig övning liksom övergått i blodet, skulle kunna förvärvas. Detta är emellertid felaktigt. Ty man måste helt skilja på fortplantningscellerna och kroppen i övrigt. *Intet kan förvärvas, som icke har sitt säte i dessa celler*. Genom övning och utbildning utbildas nog kroppen och själsförmögenheterna, men *fortplantningscellerna förbliva oförändrade*. Vore det ej så, skulle djuruppfödningen redan hunnit mycket, mycket längre. Sedan årtionden ha avels- och uppfödningförhållandena för våra nusdjur varit de tänkbart bästa. Alltid väljer man med största omsorg ut de bästa djuren för avel, *vilket sålunda borde ha fört vår djuruppfödning till en svindlande höjd*. En i tjänsten grånad polishund måste enligt ovanstående antagande efter parning med en god polishundstik sätta till världen idel för polistjänst begåvade valpar, en genom mycken rörelse muskulös herdehund liksom varje mänsklig kraftatlet idel små "muskelnillen". *Om så vore fallet, då skulle vi ha det bra*.

Det finns emellertid inflytanden, som påverka såväl kroppen som fortplantningscellerna, och förändringar av detta slag äro naturligtvis ärftliga. Man kallar dem i motsats till modifikationerna för "mutationer". Man hör ofta den åsikten uttalas, att taxens framben ha blivit krokigare på grund av anpassning efter arbetet i gryt, ty hundens förfäder äro icke krokbenta.

Två präktiga schäfervalpar efter importerade BILLO VON HANNOVER, SKKS 1102 MM, SZ 487366, till salu.

Billo står till avelstjänst. Ägare: Fru Dagny Torén, Näset, Nykvarn.

Vi använde emellertid också foxterriern för grytarbete, men det faller aldrig denna in att under tidernas lopp skaffa sig krokiga ben för att ha det lättare i grytet. Förloppet var ett helt annat. Grytarbetet var ej det primära, som förde de krokiga benen med sig, utan omvänt. Naturen tillät sig det skämtet, att en gång i en kull valpar med normala ben även frambringa en med krokiga. När man sedan använde detta djur till avel, fann man, att denna nya egenskap förärvade sig. *Den var sålunda icke inskränkt endast till kroppen utan hade även sitt säte i fortplantningscellerna.* Orsaken är obekant, som vid de flesta mutationer. Att denna åsikt är riktig, visar exemplet från Englands Ancenfår. Det föddes där i en fårhjord ett krokbent lamm, som förärvade denna nya egenskap. Så uppstod det nya krokbenta Ancenfåret, som man behöll, emedan dessa djur icke kunna hoppa över stängsel. Exemplen skulle kunna mångfaldigas i det oändliga. På motsvarande sätt ha många egenskaper hos våra hundar uppkommit genom mutationer i de fall, då de icke kunna hänföras direkt från den ursprungliga stamformen. Våra herdehundsfamiljer kunna föras tillbaka till en eller flera förfäder, som framvisat "sammanhållningsinstinkten" såsom en ny förärvbar egenskap. På människan kom det sedan an att utbilda detta plötsligt framträdande anlag och att befästa det hos avkomman genom särskild avel. Lika ofta som sådana förmånliga mutationer (*vinstmuationer*) uppträda, kunna även språng bakåt i utvecklingen inställa sig (*förlustmutationer*), varigenom redan för handen varande egenskaper plötsligt försvinna för att icke mer återuppträda.

Av det hittills sagda torde det även för lekmannen bli klart hur komplicerat och delvis outforskat ärftlighetsproblemet är. Så mycket mer som icke blott föräldrarna utan även förfädren i en grå forntid öva sitt inflytande på det nya släktets daning. Man kallar framträdande av egenskaper hos föräldrarna för bakslag eller "atavism".

Jag vill ännu en gång göra en kort sammanfattning. *Intet djur är det andra fullkomligt likt,*

Importerade Dobermannpinscherhunden **Champ. Prince Rudy von Lankershim**, 1541 MM, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Äg. **Skräddarm. G. SVENSSON**, Nacka-näsvägen 68, **NACKA**. Tel. 16 08 01.

Linförighet.

I höst skall husse och jag anmäla oss till dressyrkursen.

tvärtom visar varje kroppsdel, varje kännetecken, varje egenskap vissa skillnader i förhållandena till rasfränderna. Man kallar dessa skillnader "variationer". Äro dessa framkallade genom olikheter i fortplantningscellerna, så äro de ärftliga och kallas "mutationer", ha de däremot uppstått genom olikheter i levnadsomständigheter (klimatet, föda, övning), så beröra de endast kroppen, äro icke ärftliga och kallas "modifikationer". Det är ofta svårt att fastställa, om en ändring är en "mutation" eller en "modifikation", ty det gives "övergångsformer", och samma avvikelser kan hos det ena djuret vara ärftligt men icke hos det andra.

Vad lär oss då detta för aveln? — Två härligt utvecklade djur, som i hög grad likna varandra, kunna ha helt olika avelsvärde, ty den ena kan ha sina goda egenskaper helt genom arv, den andra blott på grund av utmärkt uppfödning och vård. *Den förra kommer att förärva den goda kroppsbyggnaden, de rätta proportionerna och födgeniet, den andra inte.* Det kan man emellertid icke se på djuren. Endast på avkomman kan man bedöma avelsvärdet hos ett djur. En individ med goda anlag, som genom dålig uppfödning har blivit liten och oansenlig,

Rottweilerhunden, Utställnings- och bruksprovschamp. **Ols Buster**, 735 PP, står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Äg. **Herr Gösta Olsson**, Tegnebyvägen 12, **ÄNGBY**. Telefon 37 17-13.

Praktisk hundpsykologi

Så lyder rubriken till en av herr Gösta Brandt, son till den kände och uppskattade hunduppföstraren och uppfödaren herr Axel Brandt, skriven artikel i förra numret av "Brukshunden". Artikeln innehåller en massa tänkvärda saker, vilka ingen av SBK:s medlemmar eller andra personer, som taga del av innehållet, bör underlåta att noggrannt studera. Red. vill särskilt tacka för bidraget och till författaren framföra ett tack även från ett flertal läsare, som samfällt förklarat, att denna artikel är väl värd hela årsavgiften i klubben — ett betyg så gott som något.

I detta sammanhang kunna vi inte underlåta att nämna några ord om hunduppföstran, verkställd av yrkesdressörer. Det förhåller sig ju som bekant så, att många hundägare varken vilja, kunna eller ha tid att själva utbilda sina hundar. Därför lämna de ofta bort hunden till någon dressör, som bibringar djuret önskad utbildning. Om denna skall få något bestående värde, måste den vidmakthållas genom konsekvent övning från ägarens sida, ty i annat fall gör dressyren inte den ringaste nytta, enär hunden — då den återkommer till en okunnig eller likgiltig ägare — genast återfaller till att vara samma olydiga varelse, som han var, innan dressören tog hand om honom.

De av klubbens medlemmar, som syssla med hunddressyr i förvärvssyfte, böra icke minst för sin egen skull för sina kunder framhålla, huru viktigt det är, att dessa själva lära sig grunderna i hunduppföstran och att det inte är möjligt att lämna någon garanti för att djuret skall komma att bli den lydiga hund, som "matte" eller "husse" förväntar sig, såvida inte vederbörande själv lär sig att sköta sin hund, t. ex.

lämnar bättre avkomma än ett djur, som genom särskild god vård har nått bättre utveckling och gör gynnsammare intryck, men som icke har de erforderliga inneboende ärftliga egenskaperna. På grund härav förekommer det ofta, att hundar med utmärkt exteriör och finaste utställningspris lämna dålig avkomma, medan till det yttre obetydliga ofta få bra, understundom t. o. m. utmärkt avkomma.

Till sist vill jag utan att närmare ingå på de vetenskapliga bevisen härför endast fastslå, att den inrotade tron på att ett snedsprång med en hund av annan ras skulle utöva ett dåligt infly-

vid en dressyrkurs, ledd av dressören själv eller anordnad av SBK.

Slutligen vilja vi som sammanfattning ännu en gång framhålla, att en aldrig så vädresserad hund, som kommer i en okunnig ägares vård, så gott som undantagslöst snart åter blir en olydig och mindre trevlig hund. Vad hjälper det, om man skaffar sig ett aldrig så fint musikinstrument, om man sedan underlåter att lära sig att spela på det?

NÅGOT EXTRA GOTT
FÅR NI ALLTID FRÅN

Elsas Bageri

Döbelngatan 15, STOCKHOLM.
Telefon 11 54 33.

ERIK FORSEMANN'S

SKRIVMASKINSAFFÄR
reparerar och försäljer skriv- &
räknemaskiner.

Lästmakaregatan 10, hiss.
Telefon 21 45 99.

Artiklar av *koppar och mässing*. Hantverksmässigt framställda och mycket omtyckta. — Som lämpliga pris framhålles *mässingsbägare* av gammal modell. Gör förfrågan och infordra offert från

GUST. SWÄRD, SMEDSLÄTTEN,
Tel. 25 01 46.

Gynna Brukshundens annonsörer!

tande på senare rasrena kullar är absolut felaktigt. Man behöver sålunda aldrig sätta tro till snusförmuftiga påståenden, att tiken genom en olyckshändelse skulle vara "förstörd". Har tiken ett gott avelsvärde i och för sig, bibehåller hon detta i lika hög grad även efter en "oäkta" kull.

Det är naturligtvis omöjligt att inom ramen för en kort uppsats uttömmande behandla ärftlighetsproblemet. Jag har närmast gjort ett försök att för den i dessa frågor oinvidge läsaren framställa några grunddrag i denna så viktiga fråga.

Arméhundväsendet

Såsom i "Brukshunden" tidigare meddelats pågå f. n. vissa ganska genomgripande omändringar i arméhundväsendets organisation och arbetssätt, och den nya indelaingen i under respektive detaljchefers (tjänstehundofficerare) ledning stående hundregistreringsområden har börjat fungera. Innan detta sattes i gång, var en specialkurs anordnad vid arméhundskolan för de officerare, i vilkas händer den nya verksamheten skulle läggas, varvid alla de med denna verksamhet sammanhängande, nytillkommande detaljerna i organisatoriskt, administrativt och ekonomiskt hänseende noggrannt genomgås. I samband härmed utdelades till eleverna i övertrycksform vissa kompendier rörande de blivande hunddetaljchefernas olika åligganden, och av dessa kompendier är det särskilt ett, vars innehåll kan vara av intresse även för utomstående — i detta fall särskilt SBK:s medlem-

mar — att lära känna. Det innehåller nämligen anvisningar för hunddetaljchefernas kommande *samarbete med det frivilliga tjänstehundväsendet*, och Red. vill därför, efter vederbörligt tillstånd, begagna tillfället att återge några av de i nyssnämnda kompendium framförda synpunkterna.

Arméhundchefen — som personligen författat kompendiet ifråga — framhåller till en början, att SBK, delvis med stöd av och under samverkan med Ahv, nu vuxit till en riksorganisation, som på grund härav fått en allt större betydelse för försvaret. Det ligger därför i Ahv:s intresse, att SBK ytterligare i möjligaste mån utvecklas, framförallt att den får lokalavdelningar på så många platser som möjligt i landet, och att dessa lokalavdelningar bli möjligast jämnt fördelade över hela riket. Det är, framhåller arméhundchefen, ett önskemål, att

VOV, VOV,
Har husse hört
TONNYS
KÖTTMJÖLSKEX
kostar nu endast
1:35 kr.
per kg

Tonnys köttmjölskex är en produkt av prima vegetabiliska och animaliska födoämnen;

har stort näringsvärde;

passar alla raser;

ger god kondition;

håller magen i bästa trim — inga obehagliga odörer.

Kupongfritt

Efterfråga Tonnys köttmjölskex hos Eder handlande

Från och med 1:a augusti

1 kg. förpackningar à 1:35 kr.

10 kg. förpackningar à 1:25 kr./kg.

25 kg. förpackningar à 1:20 kr./kg.

A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

Ett förnämligt bokverk för var och en som tycker om djur
och älskar vår vackra svenska natur!

FRIES: SVENSK KUST

474 sidor, 50 färgbilder och ca 150 svartbilder. - Säljes på goda betalningsvillkor.

Pressen säger bl. a. "...Den måste utan vidare rubriceras som ett praktverk av stort format såväl till innehåll som form. Utstyrelsen är den gedignast tänkbara och i typografiskt hänseende står den på höjdpunkten av vad våra tryckpressar just nu kan prestera. *Svensk Kust* är icke blott en sällsynt vacker och välskriven bok, den måste också sägas fylla ett behov — behovet av ökad kunskap om det egna".

Prins Wilhelm i Svenska Dagbladet.

"*Svensk Kust* är en utmärkt kunskapskälla beträffande de svenska kusttrakterna och deras befolkning. Stilen är livfull och medryckande och bilderna äro vackra. Att boken kommer att röna den stora efterfrågan, den förtjänar, torde vara säkert."

Jägmästare John Lindner i Göteborgs-Posten.

AKTIEBOLAGET SVENSK LITTERATUR

Drottninggatan 18, Stockholm, Telefoner 110255, 118646

det inom varje hundregistreringsområde kommer att finnas minst en sådan, livaktig och energiskt arbetande lokalavdelning, som kan vara hunddetaljchefen behjälplig vid hans sökande av kontakt med den hundägande allmänheten. Under förutsättning att detta önskemål i stort sett förverkligas — d. v. s. att SBK:s lokalavdelningsorganisation och den militärt-territoriella indelningen i hundregistreringsområden anpassas till varandra — förbereder arméhundchefen sina underlydande hunddetaljchefer på, att de sannolikt komma att i egenskap av försvarets representanter gentemot de respektive lokalavdelningsstyrelserna få enahanda konsultativa ställning, som arméhundchefen nu har inom SBK:s centralstyrelse. I varje fall skola de vara beredda att dels så långt möjligt medverka till sådana nya SBK:s lokalavdelningars bildande, dels därefter lämna dessa lokalavdelningar allt det stöd och all den hjälp, som läget och organisationens effektiva genomförande och upprätthållande kan påkalla.

Det är däremot arméhundchefens bestämda uppfattning — vilket denne även på Red:s förfrågan uttryckligen bekräftat — att hunddetalj-

cheferna icke på något sätt böra eller ens få lägga sig i lokalavdelningarnas inre angelägenheter. Hunddetaljchef skall — eller bör åtminstone — vara *konsultativ* ledamot av vederbörlig lokalstyrelse för att såsom sådan tillhandagå med råd och upplysningar i alla de frågor, som sammanhånga med de för Ahv och SBK gemensamma försvarsintressena. Såsom "verkställande" styrelseledamot får hunddetaljchef under inga omständigheter fungera, i varje fall absolut icke som ordförande eller vice ordförande. Han måste vara fullt fristående och självständigt "neutral" med hänsyn till framförallt de "lokalkynologiska" intressena inom sitt eget (och lokalavdelningens) område. I annat fall kan han icke, såsom helt obunden och fri från alla personliga hänsyn, fullt objektivt och som sig bör tillvara-

**Gynna Brukshundens
annonsörer!**

taga de Kronans intressen, som beröra det statliga tjänstehundväsendet. Tjänstehundofficer (eller d:o underofficer) vid annat truppförband — d. v. s. sådan som icke samtidigt är hunddetaljchef — vare dock obetaget att, om så från civilt hundägarhåll anses önskligt, aktivt taga säte och stämma i lokalavdelnings styrelse.

I kompendiet talas vidare om de uppgifter, som de av SBK och Ahv gemensamt utbildade *frivilliga biträdande tjänstehundinstruktörerna* ha att fylla, och om den ställning de komma att få gentemot hunddetaljcheferna. Det framhålles att de, med hänsyn till sin dagliga medborgerliga gärning, icke böra tas i anspråk annat än då tjänstehundbefälet i övrigt vid linjetrupps- och lokalförsvarsförbanden icke räcker till för de erforderliga instruktions- och inspektionsuppgifterna, men att kontakten mellan dem och hunddetaljcheferna ständigt bör upprätthållas. De ha — som det alldeles särskilt påpekas — sitt speciella arbetsfält inom *hemvärnet*, men där böra de också kunna göra en mycket stor insats. Det åligger därför hunddetaljchefen att se till, att deras kapacitet härvidlag så långt ske kan utnyttjas. Samtidigt böra de frivilliga biträdande tjänstehundinstruktörerna vara hunddetaljchefernas förtroendemän och "känslspröt", då det gäller att nå och bibehålla kontakten med ägarna av vissa inom registreringsområdet befintliga, till försvarsändamål användbara hundar.

Slutligen yttrar arméhundchefen några även för oss SBK-medlemmar ganska tänkvärda ord. Han påpekar det i och för sig ganska ledsamma faktum, att av landets omkring 150,000 hundägare *endast c:a 3 procent* ännu så länge äro

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund
Köp cykeln hos **Axel Hellgren**

Skånegatan 87 - Tel. 41 27 92, 42 26 04

Schäfervalpar, födda den 27/6 1944, efter *champion Rosenbovs Muck, SKKS 2318 PP*, undan *Leisa, SKKS 1069 SS*, till salu.

Handlande **SUNE LILJA, Skänninge**.
Tel. Skänninge 77.

medlemmar i någon inom Svenska Kennelassociationens ram verkande kynologisk sammanslutning! De övriga 97 proc. kunna, som arméhundchefen framhåller, i regel inte beräknas ha något större begrepp om vare sig en hunds användande till tjänstbruk, knappast heller om olika hundraser och typer eller om ett ordnat avelsarbete. Likaså äro våra moderna dressyrprinciper samt hundars uppfostrande och handhavande överhuvudtaget terra incognita för de allra flesta hundägare. Med hänsyn härtill — säger arméhundchefen i sitt kompendium till hunddetaljcheferna — sammanfaller SBK:s vällovliga strävan att öka sitt medlemsantal och stärka sin ekonomi härvidlag helt med försvarets intresse av att få så stor del som möjligt av den hundägande allmänheten "kynologiskt uppfostrad". En hundägares medlemskap i SBK eller någon av dess lokalavdelningar utgör därför en garanti för att vederbörande har eller får kompetens att handhava sin hund så, att den blir lämplig att om så behövs sättas in i någon form av försvarstjänst. Från Ahv:s sida bör därför, framhåller arméhundchefen, eftersträvas att få så många till armén kontrakterade tjänstehundägare som möjligt med även i SBK. Hunddetaljchef bör sålunda uppmana alla inom sitt registreringsområde bosatta reserv- och beredskapshundägare att söka kontakt med närmaste SBK:s lokalavdelning och helst även gå in i densamma. Ävenså böra fodervårdarna för arméns stamhundar uppmärksammas på fördelarna av att vara anslutna till SBK. Å andra sidan anser sig arméhundchefen kunna förvänta, att SBK:s lokalstyrelser i sin tur göra vad de kunna för att rikta allmänhetens blickar på tjänstehundarbetets betydelse för försvaret och på önskvärdheten av att varje ägare av en för tjänstbruk lämplig hund självmant och i tid (senast vid 1½-årsåldern) anmäler honom till försvarsregistrering, så att den för försvarsberedskapen erforderliga tjänstehundstocken ständigt kan hållas konstant och på fullgod nivå.

Till sist erhålla även hunddetaljcheferna vissa

*En uppfödaregrupp från Kennel Solåker.
Ägare: Sergeant Ivar Olsson, Sollefteå.*

direktiv rörande den medverkan, som från Ahv:s sida bör lämnas vid av SBK eller dess lokalavdelningar anordnade utställningar, bruksprov och andra därmed sammanhängande tävlingar av kynologisk art. Det framhålles därvid särskilt, att det frivilliga tjäntehundväsendet — som ju här representeras just av SBK — bör på allt sätt stödjas, och dess utställningar och uppvisningar m. m. givas möjligast "officiella karaktär" genom lämnandet så långt ske kan av militär medverkan på alla händer. —

De sålunda av arméhundchefen till sina respektive i organisations- och utbildningshänseende underställda organ lämnade direktiven rörande det framtida samarbetet med SBK och dess olika lokalavdelningar måste givetvis av oss alla hälsas med den största tillfredsställelse. Det kommer som en spontan bekräftelse på den appell till "Samarbete", som i Brukshundens häfte nr 2 riktades till våra medlemmar. Det som arméhundchefen här lagt sina närmaste militära underordnade och medhjälpare på hjärtat — visserligen i anvisningsform, men dock i detta fall givetvis liktydigt med order — understryker än ytterligare vikten, för att icke säga nödvändigheten av att alla, såväl civila som militära "brukshundkrafter" inriktas mot ett gemensamt mål: att utan hänsyn till varje som helst motsättning ifråga om sak eller person arbeta för frambringandet av goda brukshundar och desslikes kunniga handhavare av dessas uppfostran och dressyr.

Tikens skötsel under dräktighetstiden

Efter det tiken blivit betäckt, skall hon utfodras med god och närande samt tillräckligt riklig föda. Därmed menas inte, att man skall göda henne, utan man skall se till att hon hålles vid gott hull — lagom är bäst. Maten bör innehålla rikligt med kväve- och kalkhaltiga ämnen, såsom kött, fisk, ägg, havremust etc. Vidare bör hon få ben, benmjöl eller kalciumfosfat. Lämpligt är, att Ni rådfrågar Eder veterinär, som säkert lämnar besked om ett önskvärdt foder. Under första hälften av dräktighetstiden behöver inte någon ändring ifråga om måltiderna göras. Men under den senare hälften däremot torde det nog vara ändamålsenligt, om tiken erhåller flera måltider per dag och då i mindre portioner.

Motioneringen av den dräktiga tiken har säkert många gånger diskuterats. Då den dagliga rörelsen är av mycket stor betydelse för såväl tiken som fostret, är det synnerligen viktigt, att man låter henne få en regelbunden — men dock ej för ansträngande — motion. Efter det tiken är halvgången, bör hon inte få rasa omkring hur som helst med andra hundar, ty sådana lekar brukar vara mycket påfrestande. Under den sista tiden, då tiken kanske är otymplig, bör man motionera henne åtminstone en halv timme dagligen genom att hon får följa vid vanliga promenader.

Då risk förefinnes, att fostret kan bli infekterat av spolmaskar, torde det vara lämpligt att före parningen låta avmaska tiken. Här som i så många andra fall är det nog lämpligt, att Ni konsulterar Eder veterinär.

**Anmäl Eder till
dressyrkurserna
i höst!**

**Bliv medlem av
Svenska Brukshundklubben!**

Årsavgift kronor 8:—

Champion Thonny av Aros, Rottweiler.

Högädlade rottweilervalpar efter utställnings- och bruksprovschampion OLS BUSTER, SKKS 735 PP, undan 1943 års segerrikaste tik, champion Thonny av Aros, SKKS 1772 RR, födda 1/7 1944, finnas till salu.

KENNEL AV THONNYBO,
äg.: *Fru Iris Johansson*, Luthags-
esplanaden 25, *Uppsala*.

Hundens temperatur

Temperaturen är högre hos hunden än hos människan. Normaltemperaturen hos den fullvuxna hunden ligger vid 38 grader C. Hos valpar däremot och då särskilt av de mindre raserna ligger normaltemperaturen vid 38,5 grader och ej sällan ända upp till 39 grader. Det är synnerligen viktigt, att varje hundägare lär sig taga temperaturen på sin hund, särskilt som just temperaturen är för veterinären ytterst betydelsefull, då denne skall ställa diagnos. Om man märker, att hunden inte är sig lik, bör temperaturen tagas, så att man vid konsulterandet av veterinär kan lämna uppgift därom.

Det är förkastligt

Det är förkastligt för att inte säga rent av vidrigt att låta en hund *ständigt* stå fjättrad vid en hundkoja eller låta den löpa i en hundgård, utan att låta den komma i närmare beröring med människor. Sådana ömkansvärda varelser bliva alltid mer eller mindre efterblivna, då de inte kunna skaffa sig erfarenheter på samma sätt som andra hundar. Bli någon gång en hundgårds- eller kojhund lössläppt känner sig den stackaren fullständigt bortkommen och är vanligen antingen krypande vänlig eller också rädd och ilsken.

Hundgårdshunden blir som regel människoskygg och får gärna en vana att löpa utmed gårdens stängsel fram och åter, utan rast och ro. Under de första uppväxtmånaderna är det

ett oeftergivligt villkor, att man ständigt sysslar med valparna. Det är just under denna tid, som valpen skall skaffa sig de erfarenheter, som sedan skola bliva grundläggande för hans fortsatta utbildning till en nyttig och god kamrat. Därför är det oerhört viktigt att på ett tidigt stadium begynna uppfostringsarbetet. Men för att detta skall kunna vara möjligt, måste varje uppfödare vara förtrogen med uppfostringskonstens grunder, vilka han inte bör underlåta att skaffa sig kännedom om. Kunskapen, som inte är tung att bära, kan lämpligen erhållas genom att deltaga i någon av SBK anordnad dressyrkurs. Efter en sådan kurs har också vederbörande möjlighet att till den valpköpande allmänheten lämna nödvändiga och riktiga råd om hur en valp skall skötas och uppfostras.

Det är mycket som i detta sammanhang skulle kunna framhållas, men det sagda må för denna gång vara nog.

Svenska Kennelklubbens stambok

SKK:s stambok, band XXXIX (TT), har i dagarna utkommit från trycket och kan av medlemmarna rekvireras från SKK:s expedition. Inte mindre än omkring 80 olika raser finnas upptagna på ett sammanlagt utrymme av 325 sidor. Våra brukshundraser äro glädjande nog talrikast representerade och fördelade på följande sätt: schäfer 663, airedaleterrier 227, boxer 188, collie 117, riesenschnauzer och rottweiler vardera 101 och slutligen dobermannpinschern 50 exemplar.

*Svenska Kennelklubbens avelshund, Champion Lill-Jack, SKKS 1276 PP, är död.
Äg.: Hr O. V. Adolfsson, Stockholm.*

Stamtavlan

En stamtavla utgör ett bevis för att en hund tillhör en viss ras. Någon garanti för att valpen skall bli någonting storslaget i utställningsväg utgör den däremot inte.

Nyblivna hundägare brukar ibland stolt förklara: "Min hund är så fin så, för den har så fin stamtavla", eller något i den vägen. Ja, där-om är ju intet ont att säga, men vi vilja emellertid för undvikande av missförstånd framhålla, att stamtavlan endast är ett dokument, som utvisar djurets härstamning, och som kan ge den erfarna hundkännaren och uppfödaren ledning för aveln.

Se till att den valp, som Ni köper, åtföljes av en av Svenska Kennelklubben granskad stamtavla eller registreringsbok, som utfärdas av SKK. Ett dylikt papper garanterar som sagt, att valpen är renrasig.

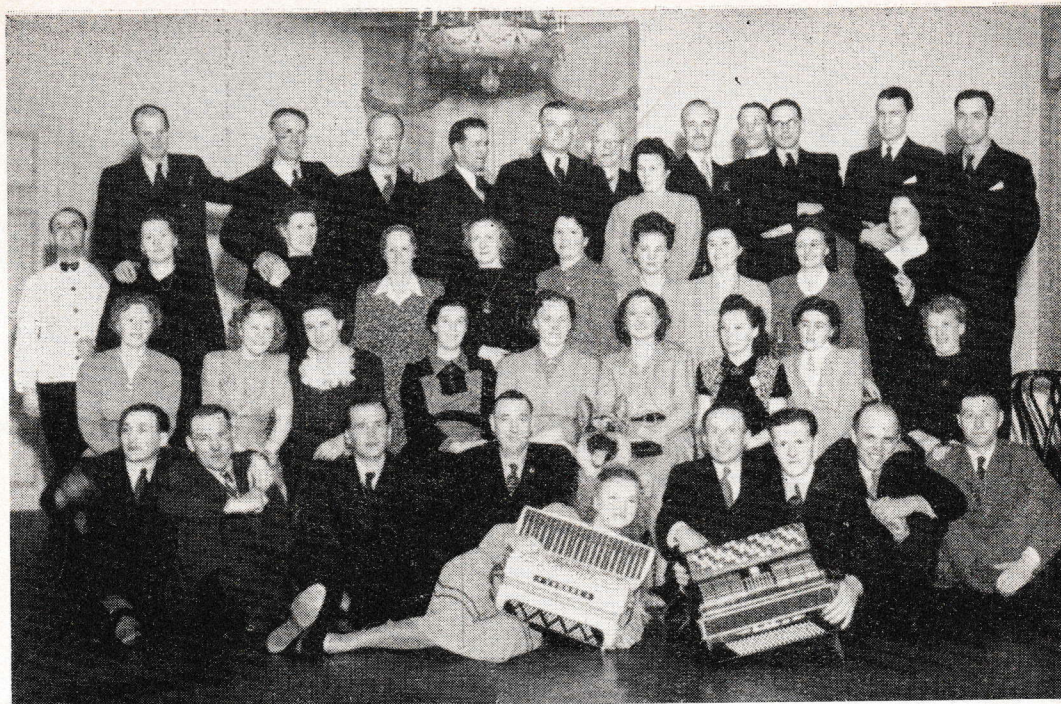
Försäkra hundarna

Under tiden 1 maj—30 juni 1944 hava nedanstående personer erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget i Oreberg.

Bagarmäst. Gösta Fernström, Mörsil, stövare, avlivats på grund av krampfall; Lantbr. Sven Svensson, Södra Ny, spets, försvunnen; Hem-äg. Elof Pettersson, Svängsta, hamiltonstövare, överkörd av tåg; Fru Magda Wickström, Söder-

tälje, schäfer, avlivats på grund av valpsjuka; Frk. Rosa Kuhlberg, Unnaryd, boxer, avlivats på grund av bölder å kroppen; Aff.-chef Bertil Grönlöf, Hälsingborg, schnauzer, avlivats av obekant orsak; Fr. Kerstin Berglund, Torsby, pekingseser, överkörd av bil; Hand.-förestånd. Ivan Carlsson, Tännäs, schillerstövare, självdött i valpsjuka; Fjärdingsman M. Andersson, Jörn, stövare, avlivats av obekant orsak; Maskinist Erik Ackerud, Norrahammar, foxterrier, avlivats på grund av blindhet; Lantbr. Sture Hellsten, Laholm, samojedspets, överkörd av bil; Bankkamrer S. Ohlson, Årjäng, smålandsstövare, avlivats på grund av skada å centrala nervsystemet; Lantbr. Thure Svensson, Habo, dachsbracke, överkörd av bil; Trafikbiläg. Arvid Elmvik, Eljaröd, vorsteh, självdött av obekant orsak; Färghandl. Torsten Ross, Strömsund, avlivats på grund av valpsjuka; Arrend. Thure Henriksson, Ambjörby, samojedspets, överkörd av bil; Fabrikör Karl-Olov Boström, Torsby, lapphund, överkörd av bil; Fru Ebba Henri-son, Karlskoga, dvärgpincher, avlivats på grund av valpsjuka; Valsverksarb. Sven Erik Eriksson, Karlskoga, samojedspets, avlivats på grund av tarmkatarr med följande grovtarmsinvagination; Herr Hans Hansson, Lillhärda, spets, avlivats på grund av valpsjuka; Fröken Eva Thingren, Stockholm, cocker spaniel, självdött i epileptiska anfall; Handl. Jonas Svensson, Järvsö, gråhund, försvunnen; Jordbr.-arb. Gösta Erikson, Ljusdal, gråhund, kvävts av halsband vid hopp över bröräcke; Krim.-konst. Pehr Tufveson, Västervik, stövare, försvunnen.

En gruppbild från Upsalaavdelningens jubileumsfest hösten 1943.

En nykomling

Vårt arbete går framåt. I dagarna har i Växjö bildats en ny lokalavdelning: *SBK:s lokalavdelning för Kronobergs län*. Styrelsen är sammansatt av följande personer: sergeant Sven Reinsjö, ordf.; sergeant A. F. Johansson, v. ordf.; köpman G. Rylander, sekreterare; hantverksförest. B. Spjuth, Skir, Växjö, skattmästare, samt serg. Kjell Ahrens.

Avdelningens adress är: Köpman G. Rylander, Växjö, telefon Växjö 1950.

Av styrelsens sammansättning framgår, att det militära inslaget är dominerande. Vi hoppas, att militären även på andra orter, där SBK icke är representerad, sätter igång med bildandet av lokalavdelningar.

Samtidigt som vi hälsa Växjöavdelningen hjärtligt välkommen, uttala vi den förhoppningen, att ingen brukshundsägare i det stora Kronobergs län kommer att stå utanför vår organisation, vars största önskan är, att landets alla hundägare slutligen skola komma i tillfälle att genomgå någon av våra dressyrkurser, vilka bedrivits och alltjämt bedrivs av våra lokalavdelningar med mycket goda resultat.

Under förutsättning att *förbudet* upphäves, komma följande tävlingar att hållas:

Den 17/9 träningstävling för alla grupper i Helenelund.

SBK har ansökt hos SKK om att få anordna utställning i Stockholm den 24/9 1944.

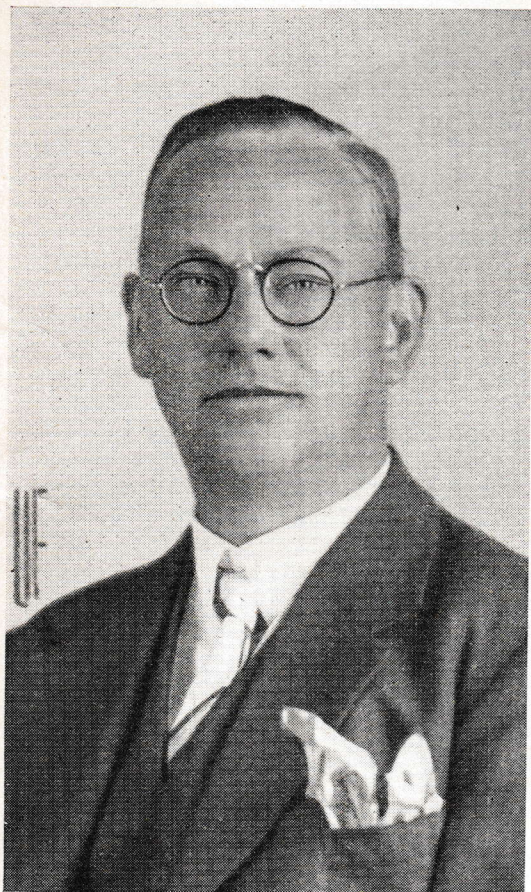
Den 24/9 bruksprov för rapport- och spårhusdar i Helenelund.

Den 1/10 bruksprov för skydds- och sjukvårdshundar i Helenelund.

Den 15/10 rikssegrarprov samt bruksprov i nybörjar- och högre klass (samtliga grupper) i Västerås.

*

Svenska Kennelklubben planerar utställningar i Stockholm den 7—8 oktober och i Göteborg den 21—22 oktober 1944.

Erik Sandstedt

Erik Sandstedt är död. Knappt mera än 50-årig borttrycktes han hastigt den 21 juli 1944.

För brukshunds rörelsen har han betytt mycket. Hans brinnande intresse för hundar och arbetet med hundar gjorde honom till en skicklig dressör. Då han dessutom hade en god pedagogisk begåvning och kunde både muntligen och skriftligen meddela sina kunskaper, blev han en synnerligen framstående instruktör. Han ledde under ett flertal år F. S. S. S. H:s apelldressyrkurser och har utgivit den utmärkta dressyrhandboken "Jag och min hund".

Hans forna elever och hans många vänner inom brukshunds rörelsen minnas honom med glädje och tacksamhet.

Tofsy von Post.

Elis Hedström †

Källarmästare Elis Hedström, innehavare av den välkända schäferkenneln av Gläntan, har avlidit. Med honom bortgick en mycket fin perlighet och en pionjär bland landets schäferuppfödare. På sista tiden varken uppfödde eller deltog herr Hedström med någon schäferhund på våra utställningar eller bruksprov, men vi gamla brukshundsgubbar minnas och sakna den hjärtegede gamle schäferentusiasten.

Må hans minne länge leva!

—fr—

Ny sorts transportbräda

Nedan avbildade transportbräda, som patentsökts, tillverkas av en klubbmedlem, hr K. G. Orhem. Den består av 16 mm. tjockt trä i storlek 34×60 cm. Brädan är kantad med ett järnband som skydd, och detta kan även fungera som stöd för hundens fötter. Själva plattan är itudelad och försedd med tvenne hakar, som gripa i varandra och sammanhålla halvorna. På plattans bakre, undre del finnes en skruvklämma, om fastläses om ramröret. Den främre delen vilar på ett under styrstängens å frontröret fastsatt stödjärn. Hålet för styrstolpen är ovalt, varigenom plattan kan regleras allt efter hundens storlek. För plattans påmontering erfordras blott några få sekunder.

Herr Orhem har ställt i utsikt, att även plattor avsedda för damcyklar komma att tillverkas.

AKTUELLT

från medlemmarna

Som framgår av major Edströms artikel i nr 2 av "Brukshunden" och av artiklar i pressen, ha samtliga ägare till hundar med lämplig ålder inom de s. k. brukshundraserna att inom den närmaste framtiden emotse inkallelseorder för sina hundar. Dessa skola erhålla lämplig specialutbildning i huvudsak såsom rapport-, sjukvårds- eller fältpolishundar. Det är enbart glädjande, att våra hundar kunna göra nytta i försvarets tjänst, och det är utmärkt för personer, som icke själva kunna dressera sina hundar att få lämna bort dem till dressyr utan egen kostnad.

Nu finnes emellertid inom Brukshundklubben många hundägare, gamla vana tävlingsförare, som själva önska utbilda sina hundar och i fortsättningen vidmakthålla hundarnas kunskaper genom att delta i brukshundklubbens tävlingar. Prövningsordningen för de olika grupperna är ju utarbetad i samråd med arméhundchefen och är väl därför i huvudsak lika med den för arméhundcertifikat använda prövningsordningen?

Skulle man icke kunna tänka sig, att dessa hundägare själva finge utbilda sina hundar och få dem prövade genom brukshundklubbens kontroll, ev. även kontroll från Arméhundväsendet? Hundarna finge naturligtvis icke endast utbildas och godkännas på ett bruksprov, de måste även i fortsättningen hållas i tävlingsform och prövas en eller två gånger om året. Vid behov av hundar inom armén skulle de utbildade hundarna inkallas. — Godkänd brukshund borde i så fall bli skattefri i likhet med hundar med armécertifikat. — De hundar, som inte ställde upp till fortsatta prov eller som blevo underkända

Från krigsfronten

Det amerikanska flyget har utbildat hundar till fallskärmshoppare med syfte att bispringa flygare, som nödgats nödlända i terräng, där ingen flygmaskin kan gå ner och dit det skulle ta lång tid att komma med något markgående fordon. Det är den amerikanska slädhunden, som fått detta förtroendeuppdrag. Hundarna släppas ned från flygmaskin, på viss höjd utvecklar sig fallskärmen genom en speciell linanordning, och hundarna landa sakta och säkert på marken, där de nödländade flygarna taga emot dem. Hundarna ha vardera en packning på 20—25 kg. och kunna tillryggalägga cirka 10 mil på 18 timmar, vilket konstaterats vid företagna prov. Man använder sig företrädesvis av lättare hundar.

mer än en gång på dyl. prov, måste givetvis inkallas till repetitionskurs vid armén. På detta sätt skulle hunddetaljens arbetskraft kunna helt inriktas på utbildning av råa eller endast appell-dresserade hundar, som sakna specialutbildning.

Vidare förekomma på klubbens kurser och träningsplatser tyvärr en del hundar, som äro absolut odugliga som brukshundar. Skulle inte kursledarna eller annan lämplig person kunna gallra ut dylika hundar och sända över en "svart lista" till Arméhundväsendet? På så sätt skulle onödiga utgifter för staten och onödigt besvär undvikas, genom att hundarna skulle slippa företaga en resa till förläggningssorten för att mycket snart kasseras och sändas hem igen. Detta senare förslag blir kanske onödigt efter omorganisationen, om det är meningen att hundarna skola utbildas på hemorten, men det skulle spara onödiga skrivelser, om dåliga hundar gallrades ut, innan de inkallades. Med nuvarande goda samarbete mellan Arméhundväsendet och Svenska Brukshundklubben, böro en hel del kunna göras åt saken.

AGSN.

Brukshundklubben söker kvinnligt expeditonsbiträde

Svar med uppgift om ålder, kvalifikationer och löneanspråk till
SBK:s EXPEDITION, Sveavägen 25—27, Stockholm.